

Den fg. formand (Birthe Skaarup):
Så er det ordfører fru Lissa Mathiasen.

Lissa Mathiasen (S):

Nu sluttede jeg jo lige med et par knubbede ord, og dem vil jeg også godt vende tilbage til, men inden vil jeg da sige noget lidt mere venligt, for jeg vil godt starte med at rose justitsministeren for at ville iværksætte yderligere behandlingstiltag over for stofmisbrugere i kriminalforsorgens institutioner.

Det er et område, som vi i Socialdemokratiet prioriterer meget højt. Jeg tror ikke, at nogen af os kan blive uenige i, at det er en forbandelse for de mennesker, der bliver indfanget i det net, det giver anledning til så megen anden dårlighed. Så meget mere glæder det os, at justitsministeren vil følge op på den meget aktive politik, som også den tidligere justitsminister stod for på det her område.

Jeg vil også godt her fra starten meget klart slå fast, at i Socialdemokratiet kan vi ikke acceptere forhold i vores fængsler, som giver stærke fanger mulighed for at true fængselspersonale eller tyrannisere medfanger. Vi finder det heller ikke acceptabelt, når fanger flygter. Det er der vel i øvrigt ingen, der gør.

Tilsvarende er vi meget optaget af, hvordan mulighederne er for udgangstilladelse for de indsatte, og hvordan det bliver administreret i praksis. Men udgangspunktet for os er: Hvad er det for en kriminalforsorg, vi gerne vil have i det her land? Hvad er det for et fængselsvæsen, vi gerne vil have? Hvordan sikrer vi fremover, at arbejdsmiljøet for de ansatte bliver acceptabelt? Hvordan sikrer vi, at de forventninger, den enkelte borger må have til det her samfund set i forhold til at skabe størst mulig tryghed, også bliver tilgodeset?

Vi har at gøre med en meget svær balance, når vi skal tilgodesede de her ting. I Socialdemokratiet er vi meget optaget af at se disse spørgsmål i en sammenhæng.

Det er et led i det danske retssystem, at begår man kriminalitet, så straffes man. Det er kriminalforsorgens opgave at sørge for, at straffen bliver fuldbyrdet under den fornødne sikkerhed. Men det er også kriminalforsorgens opgave, så vidt det er muligt, at søge at resocialisere de pågældende. Og her er netop prøveløsladelse et væsentligt element, fordi man dels kan pålægge den løsladte diverse vilkår, dels så at sige have snor i den pågældende undervejs.

Vi har alle, samfundet, borgerne, ofrene, en dyb interesse i at medvirke til, at den dømte efter endt afsoning ikke falder tilbage i ny kriminalitet. Og her fristes jeg altså over evne til at inddrage nogle kloge ord, som er blevet sagt: Det er hverken øllebrødsbarmhjertighed eller sløv rutine, der skal være udslagsgivende ved prøveløsladelser, men derimod sund fornuft og målrettede forsøg på at begrænse kriminaliteten. Prøveløsladelse giver mulighed for at pålægge den løsladte tilsyn, Antabus eller anden behandling.

Det var ord, der stod at læse i B.T. i efteråret 1990 i en artikel skrevet af den daværende konservative justitsminister, Hans Engell. Det er sund fornuft. »Målrettede forsøg på at begrænse kriminaliteten« var hovedordene i denne her artikel, hvor Hans Engell beskrev, hvorfor vi skulle bibeholde udgang og prøveløsladelse, og hvor der i den grad blev manet til stor omhu for at sikre den rette balance. Det er en argumentation, der er lige fuldt gyldig generelt på det her område også i dag.

Vi har gentagne gange i denne her sal hørt ikke mindst Venstres retspolitiske ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, advare mod hastværk, mod lovsjuskeri osv. og tilsvarende kritisere, hvis ikke hørings svar lå forud for førstebehandlingen.

Og set i forhold til det, er vi altså nødt til at spørge justitsministeren med hensyn til fange-flugter: Er der sket noget nyt? Har ministeren fået alarmerende tal? Hvad er behovet? Lad os få en dokumentation på bordet. Tilsvarende i forhold til at ændre i relation til aktindsigt, udgangstilladelse: Hvordan er det gået i forhold til at udnytte det bestående regelsæt? Hvordan har § 24 været brugt? Hvilke analyser ligger der til grund for de foreslåede ændringer? Har vi ikke en forpligtelse til at sikre, at beslutningsgrundlaget er i orden, før man skrider til handling?

Hvis det er sådan, at jeg har misforstået det, og ministeren sidder inde med ny faglig viden, som vi ikke har set, så lad os se den. Men jeg vil godt sætte spørgsmålstegn ved den måde, vi arbejder på herinde, hvis man mener, at man kan lægge nogle ting, som disse, frem og mene, at det overhovedet ikke er nødvendigt at fremlægge nogen form for faglig begrundelse, tal, analyser eller andet – mig bekendt er de heller ikke foretaget. Og hvis man heller ikke mener, at der overhovedet er behov for at foretage nogen form for høring, og hvor vi ikke kan få høringsvare-